

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum Christus sit descensus ad iudicium in terram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

Nulla autem conditio propria rei corporalis potest dici de Deo, aut de aliqua substantia spiritali. Vnde fm hoc vnum & numerus, quæ continentur in genere quantitatis, non dicuntur de Deo, & de alijs substantijs incorporeis, sed solum vnum, quod conuertitur cum ente, & multitudo ei opposita: & ideo vnitas in diuinis non dicitur, nisi remotiue, quantum ad id, quod superaddit enti, quàmuis ponatur aliquid, secundum quod includit ens: est enim vnum ens indiuisum.

AD PRIMVM ergo dicendum, qd obiectio illa procedit de vno, quod est principium numeri.

AD SECUNDVM dicendum, qd obiectio illa procedit, si nullo modo vnum, & numerus aliquid ponent realiter in diuinis, ponunt autē ens, & rem distinctam, vel indistinctam quantum ad hoc, qd ens includitur in ratione vnus, vt dictum est.

AD TERTIVM dicendum, qd in ratione multitudinis includitur negatio rei, sed in ratione vnus negatio negationis, & rei simul: quod sic patet. Vnum enim est, quod non diuiditur, diuisio autem est, quæ negatur per vnum, quod conuertitur cum ente: oportet autem, qd sit talis, qd in omni diuisione saluetur, hæc autem est diuisio per affirmationem, & negationem, & ideo huius diuisionis negatio constituit rationem vnus. Est enim vnum, quod non diuiditur tali diuisione, qd sit accipere hoc, & non hoc, & sic vnum in quantum negat affirmationem, & negationem, simul est negatio rei, & negationis simul. Prædicta vero diuisio includitur in ratione multitudinis, & sic includitur ibi negatio rei, quia multa sunt, quæ sic diuiduntur, qd eorum vnum non est alterum.

ARTICVLVS II.

Vtrum Christus sit descensurus ad iudicium in terram.

4. d. 47. q. 1.
a. 1. q. 1. o.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur qd Christus non sit descensurus ad iudicium in terram, quia super illud Psal. Dominus in templo sancto suo & c. dicit glō. Quod Deus in celo sedens, de bonis, & malis iudicat. ergo iudicium non est futurum in terra, sed in celo.

¶ 2. Præ. Ad dignitatem iudicis pertinet, qd iudicandi ad eum accedant, & non e conuerso: sed Christus est dignissimus iudex, cuius locus est celum. ergo homines ascendent illum, vt ibi iudicentur, non autem ipse in terram descendet homines iudicaturus.

¶ 3. Præ. Si iudicium sit in terra futurum, præcipue videtur quod sit futurum in valle Iosaphat, vt habetur Ioe. 3. sed locus ille non posset tantam multitudinem hominum capere, & sic non est ibi futurum iudicium. ergo in nullo loco terra.

SED CONTRA est, quod dicitur 2. ad Thessa. 2. qd Christus in iussu, & in voce Archangeli, & in tuba Dei Descendet de celo, & ita videtur, qd iudicium in terra, non in celo sit futurum.

¶ 2. Præ. In iudicio cõparebunt nõ solum electi, sed etiam reprobi, qd habebunt corpora grossa, & grauiora: & sic non cõpetit eis locus cõlestis, sed terrestris, ergo iudicium nõ est futurum in celo, sed in terra.

RESPON. Dicendum, quod iudicium ordinatur ad retributionem præmiorum. Vnde secundum duplex præmiũ, scilicet animæ, & corporis, est duplex iudicium Dei. Vnum quo beatificat, vel damnat homines quo ad animam, & hoc iudicium per totum hoc tempus agitur. Aliud est iudicium quo præmiabuntur, vel punientur homines, etiam quantum ad corpora, & hoc iudicium fiet

post resurrectionem in fine tẽporis. Primum aut iudicium cõuenit Christo ratione diuinitatis, sed fm ratione humanitatis, quia sicut dicit Aug. super Io. Verbum Dei viuificat añas, sed verbum caro factũ viuificat corpora: vnde et Ioã. 5. dicit. Potestatis dedit ei iudicium facere, quia filius hominis est. Sic ergo vltimum iudicium est futurum in loco qui Christo comperit rone suæ humanitatis. scilicet circa terram illam, vbi natus est & passus, & reliqua humanitatis cõpleuit officia: propter quod dicit qd in valle Iosaphat iudicium est futurum, quia vallis illa subiacet monti Oliueti, vnde Christus ascendit in celo, vt sic ostendatur idem esse qd ascendit regnaturus, & qui descendit iudicaturus, fm illud Actuum. 1. Quem admodum vidistis eum ascendentem in celum, ita veniet.

AD PRIMVM ergo dicendum, qd gl. illa loquitur de primo iudicio, quod comperit Christo rone diuinitatis, rone cuius et celum ei pro loco assignatur, non quia diuinitas loco claudatur, sed quia in celo præcipue inter ceteras corporeas creaturas apparent iudicia maiestatis diuina: vnde celum locus Dei dicitur, & sanctorum, qui Deo fruuntur.

AD SECUNDVM dicendum, qd accessus ad locum iudicis. i. ascensus in celum est premium quod ex iudicio reportatur, vnde debet iudicium leg. non precedere: non autē ita se habet ad iudicium humanum accessus ad locum iudicis, & ideo non est simile.

AD TERTIVM dicendum, qd in iudicio neg; Christus, necq; electi erunt in terra, sed solum reprobi. Christus enim & electi erunt in aere, fm illud 1. ad Thessa. 4. Rapiemur in nubibus obuiã Christo in aera: reprobi autē erunt nõ solum in valle illa, sed in regione circumquaque, vnde Christũ & electos videre poterunt tum rone altitudinis, tum rone claritatis.

ARTICVLVS III.

Vtrum species vini, quæ remanet in sacramento altaris post consecrationem, alij liquori commisceri possit.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur qd species vini, quæ remanet in sacramento altaris post consecrationem, alij liquori cõmisceri non possit, quia secundum Philof. in 1. de generatione, miscibilia sunt in misto potentia, non actu. si ergo illa species vini alteri liquori miscetur, post missionem nõ remanebit illa species in actu, sed deficiente specie deficit esse corpus, vel sanguis Christi: sed hoc est inconueniens, quia fm Philof. quæ sunt miscibilia, sunt etiam separabilia, & sic illa species alicui liquori admixta poterit iterum separari, qua separatione facta erit ibi verum corpus Christi cũ ea, vel sanguis, cum tandiu corpus, vel sanguis Christi sit sub specie, quandiu species est, & sic sanguis Christi de nõ incipiet esse sub specie vini alio modo, quam per consecrationem, quod etiam est inconueniens, ergo & illud ex quo sequitur, scilicet quod species vini post consecrationem alteri liquori miscetur.

SED CONTRA. Forma misti est forma accidentialis: sed accidens superueniens non corrumpit substantiam: ergo post missionem species cum aliquo liquore adhuc remanet ipsa species, & sic non sequitur inconueniens prædictum.

RESPON. Dicendum, qd qdã dicunt, illis speciebus nullo modo posse admisceri aliquẽ liquorẽ, qd factum sub totis illis speciebus desinat eẽ sanguis Christi: & hoc iõ, quia mutatis speciebus nõ remanet ibi veritas